354D7037

ΑΠΟΦΑΣΗ ἀριθ. 37-54

τῆς 29ης Ἰουλίου 1954

περί τῶν ὅρων δημοσιεύσεως τῶν τιμοκαταλόγων καί τῶν ὅρων πωλήσεως πού ἐφαρμόζονται ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις τῆς βιομηχανίας χάλυβος στίς πωλήσεις εἰδικῶν χαλύβων ὁριζομένων στό παράρτημα III τῆς συνθήκης

Η ΑΝΩΤΑΤΗ ΑΡΧΗ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τό ἄρθρο 60 παράγραφος 2 περίπτωση α) καί τό ἄρθρο 63 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης,

τό παράρτημα III τῆς συνθήκης,

τήν ἀπόφαση ἀριθ. 31-53 τῆς 2ας Μαΐου 1953 περί τῶν ὅρων δημοσιεύσεως τῶν τιμοκαταλόγων καί τῶν ὅρων πωλήσεως πού ἐφαρμόζονται ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις τῆς βιομηχανίας χάλυβος, ὅπως ἐτροποποιήθη ἀπό τήν ἀπόφαση ἀριθ. 2-54 τῆς 7ης Ἰανουαρίου 1954 (*Ἐπίσημη Ἐφημερίδα* τῆς 4ης Μαΐου 1953, σ. 111 καί τῆς 13ης Ἰανουαρίου 1954 σ. 218),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι οἱ τιμοκατάλογοι καί οἱ ὅροι πωλήσεως πού ἐφαρμόζονται ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις πρέπει νά ἐπιτρέπουν τόν ἔλεγχο τῆς τηρήσεως τῶν κανόνων τοῦ ἀνταγωνισμοῦ πού ὁρίζονται στήν συνθήκη καί ἰδίως τό ἄρθρο 4 καί τό ἄρθρο 60·

ὅτι γιά τήν πώληση εἰδικῶν χαλύβων πού ὁρίζονται στό παράρτημα III τῆς συνθήκης, ἡ δημοσίευση τῶν τιμῶν καί τῶν ὅρων πωλήσεως εἶναι ὑποχρεωτική μόνον ὅπου οἱ συναλλαγές ἀφοροῦν εἴτε ποιότητες πού παράγονται ἀπό πολλές ἐπιχειρήσεις καί χρησιμοποιοῦνται ἀπό πολλούς ἀγοραστές, ἤ ὁρισμένη ποιότητα πού παράγεται ἀπό μία ἐπιχείρηση καί χρησιμοποιεῖται ἀπό πολλούς ἀγοραστές ἤ ποιότητα πού χρησιμοποιεῖται ἀπό ἕναν ἀγοραστή μόνο καί ἡ ὁποία εἶναι δυνατό νά παραχθεῖ ἀπό πολλές ἐπιχειρήσεις·

ὅτι κανόνες πού τίθενται γι' αὐτό τόν σκοπό πρέπει νά ἐφαρμόζονται τόσο ἀπό τούς ἀγοραστές γιά τήν μεταπώληση στήν ἴδια κατάσταση καί τούς παραγγελιοδόχους ὅσο καί ἀπό τίς ἴδιες ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς·

ὅτι οἱ συναλλαγές σέ εἰδικούς χάλυβες παρουσιάζουν χαρακτηριστικά πού δέν δικαιολογοῦν τήν κατ' ἐπέκταση ἐφαρμογή στίς συναλλαγές αὐτές, τῶν διατάξεων τῆς ἀποφάσεως 2-54 τῆς 7ης Ἰανουαρίου 1954,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Ἄρθρο 1

Οἱ διατάξεις τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 31-53 ὅπως ἐτροποποιήθησαν ἀπό τήν ἀπόφαση ἀριθ. 2-54, δέν ἐφαρμόζονται στίς ἐπιχειρήσεις τῆς βιομηχανίας χάλυβος γιά τήν πώληση εἰδικῶν χαλύβων πού ὁρίζονται στό παράρτημα III τῆς συνθήκης.

Ἄρθρο 2

Οἱ ἐπιχειρήσεις τῆς βιομηχανίας χάλυβος πρέπει νά δημοσιεύουν τούς τιμοκαταλόγους τους καί ὅρους τῆς πωλήσεως γιά εἰδικούς χάλυβες πού ὁρίζονται στό παράρτημα III τῆς συνθήκης, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἄρθρο 3

Πρίν γίνει προσφορά ἤ διενέργεια συναλλαγῆς πού ἀφορᾶ τίς ποιότητες χαλύβων πού ἀπαριθμοῦνται κατωτέρω, οἱ ἐπιχειρήσεις πρέπει νά δημοσιεύουν σύμφωνα μέ τά ἑπόμενα ἄρθρα, τίς τιμές καί τούς ὅρους πωλήσεως πού ἐφαρμόζονται στήν Κοινή ἀγορά στίς ποιότητες αὐτές:

α) μαγγανοπυριτιοῦχοι χάλυβες γιά ἐλατήρια ὀχημάτων·

β) χάλυβες ἐπιδεκτικοί ἐπεξεργασίας περιέχοντες θεῖο, μόλυβδο καί μόλυβδο-θεῖο·

γ) λαμαρίνες «μαγνητικές» ἀνεξάρτητα ἀπό τήν ἠλεκτρική τους ἀπώλεια σέ βάττ·

δ) χάλυβες κατασκευῆς ἐλεύθεροι κραμάτων μέ περιεκτικότητα σέ ἄνθρακα 0,6% καί ἄνω·

ε) χαλυβοκράματα κατασκευῆς τῆς κατηγορίας α) τοῦ παραρτήματος III τῆς συνθήκης σύμφωνα μέ τίς προδιαγραφές τοῦ καταναλωτοῦ·

στ) χαλυβοκράματα κατασκευῆς κατά τούς ἀκόλουθους κανόνες:

Γερμανία	Βέλγιο	Γαλλία	'Ιταλία
16 Mn Cr 5	Mn Mo 415	45 S 8	16 M C 5
20 Mn Cr 5	Cr Mo 211	35 C 4	14 N C 5
37 Mn Si 5	Cr Mo 312	45 C 4	15 N C 5
42 Mn U 7	Cr Va 512	18 C D 4	15 N C 11
15 Cr 3	Ni 220	25 C D 4	17 N C D 7
34 Cr 4	Ni Cr 235	35 C D 4	40 C 4
41 Cr	Ni Cr 241	16 N C 6	25 C D 4
25 Cr Mo 4	Ni Cr 322	35 N C 6	32 C D 4
34 Cr Mo 4	Ni Cr 342	16 N C 11	38 C D 4
42 Cr Mo 4	Ni Cr Mo 335	30 N C 11	35 C D 9
50 Cr Mo 4	Ni Cr Mo 415	35 N C 15	38 N C D 4
30 Cr Mo V 9		16 N C D 6	35 N C D 7
36 Cr Ni Mo 4		35 N C D 6	40 N C D 7
34 Cr Ni Mo 6		30 N C D 12	35 C M 4
15 Cr Ni 6			

"Αρθρο 4

Οἱ τιμοκατάλογοι καί οἱ ὅροι πωλήσεως πού δημοσιεύονται πρέπει νά περιέχουν τουλάχιστον τίς ἀκόλουθες ἐνδείξεις:

α) τιμή βάσεως κατά ποιότητα καί κατηγορία προϊόντων·

β) ἐπαυξήσεις τιμῶν πού ἐφαρμόζονται ἐμφαίνοντας τουλάχιστον:

— τά περιθώρια τιμῶν γιά διαστάσεις καί μήκη·

— τίς ποσοτικές αὐξήσεις καί μειώσεις κατά παραγγελία·

— τίς ἀνοχές πού δέν ὑπόκεινται σέ ἐπιβάρυνση·

— τίς αὐξήσεις γιά μικρές ἀνοχές ἐλασματοποιήσεως, κοπῆς καί σταθμίσεως·

— ἐπίσης ὅλες τίς ἐπιβαρύνσεις καί αὐξήσεις πού ἐφαρμόζονται κανονικά καί οἱ ὁποῖες ἐξαρτῶνται καί ἀναφέρονται στήν παράδοση τῶν διαφόρων προϊόντων·

γ) τόπο παραδόσεως·

δ) τρόπο δηλώσεως τῆς τιμῆς·

ε) ἔξοδα ἀνάλογα μέ τόν τρόπο φορτώσεως·

στ) ὅλες τίς ἐκπτώσεις, ἐφ' ὅσον ἐφαρμόζονται καί ἰδίως:

— ποσοτικές ἐκπτώσεις εἴτε παρέχονται ἐπί εἰδικοῦ καθορισμοῦ ἐπί τοῦ συνόλου μιᾶς παραγγελίας, ἐπί τῆς ποσότητος σέ τόννους πού ἀγοράζεται ἀπό τόν πωλητή σέ μία περίοδο, εἴτε βάσει τῶν συνολικῶν ἀγορῶν τοῦ ἀγοραστοῦ·

— ἐκπτώσεις πιστότητος·

— μειώσεις, ἐπιστροφές καί κάθε ἄλλης μορφῆς χρηματικά ὀφέλη πού παρέχονται στόν ἔμπορο ἤ τίς ὀργανώσεις πωλήσεων·

ζ) ὅρους πληρωμῆς·

η) τήν φύση ἤ τό ποσό τῶν φορολογικῶν καί ἄλλων ἐπιβαρύνσεων πού προστίθενται στίς τιμές τῶν τιμοκαταλόγων ὑπό τούς ὅρους πού προσφέρονται στούς ἀγοραστές·

θ) στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία οἱ ὅροι πού ἐφαρμόζονται στήν συναλλαγή ἀναφέρονται στόν τιμοκατάλογο πού ἰσχύει τήν ἡμέρα τῆς παραγγελίας καί προβλέπουν τό ἐνδεχόμενο ἀναθεωρήσεως:

— τίς λεπτομέρειες τῆς ἀναθεωρήσεως αὐτῆς.

"Αρθρο 5

Οἱ τιμοκατάλογοι δέν δύνανται νά ἀναφέρονται σέ ποιότητες καί προϊόντα πού δέν περιλαμβάνονται πράγματι στήν σειρά τῶν προϊόντων τῆς σχετικῆς ἐπιχειρήσεως.

"Αρθρο 6

1. α) Οἱ τιμοκατάλογοι καί οἱ ὅροι πωλήσεως ἰσχύουν τό ἐνωρίτερο μία πλήρη ἡμέρα μετά ἀπό τήν διαβίβασή τους ὑπό μορφή ἐντύπου στήν 'Ανωτάτη 'Αρχή·

β) Οἱ πωλητές πρέπει νά ἀνακοινώνουν τούς τιμοκαταλόγους καί ὅρους πωλήσεως σέ κάθε ἐνδιαφερόμενο κατόπιν αἰτήσεως.

γ) Ἡ Ἀνωτάτη Ἀρχή δύναται νά ἀποφασίσει νά ἐξασφαλίσει τήν δημοσίευσή τους μέ εἰδική ἔκδοση.

2. Τό πρῶτο ἐδάφιο ἐφαρμόζεται ἐπίσης σέ κάθε τροποποίηση τῶν τιμοκαταλόγων καί τῶν ὅρων πωλήσεως.

Ἄρθρο 7

1. Οἱ ἐπιχειρήσεις πρέπει νά καταρτίζουν τούς ὅρους πωλήσεώς τους κατά τρόπο ὥστε οἱ ἀγοραστές τους, ὀργανώσεις πωλήσεων καί παραγγελιοδόχοι κατά τήν μεταπώληση τῶν προϊόντων τους στήν ἴδια κατάσταση, ἐξαιρέσει τῆς πωλήσεως ἐκ τῆς ἀποθήκης, νά ὑποχρεοῦνται νά συμμορφώνονται πρός τούς κανόνες πού καθορίζονται ἀπό τήν παρούσα ἀπόφαση, ὅσον ἀφορᾶ τούς τιμοκαταλόγους καί τούς ὅρους πωλήσεως.

Ἄν οἱ ἀγοραστές, ὀργανώσεις πωλήσεων καί παραγγελιοδόχοι δέν περιλαμβάνουν στούς δικούς τους τιμοκαταλόγους τίς δικές τους τιμές καί τούς ὅρους πωλήσεως δύνανται νά ἐκπληρώσουν τήν ὑποχρέωσή τους γνωστοποιώντας, ὑπό τούς ὅρους πού καθορίζονται στό ἄρθρο 6, τά στοιχεῖα τῶν τιμοκαταλόγων καί τῶν ὅρων πωλήσεως πού καταρτίζονται ἀπό τίς παραγωγούς ἐπιχειρήσεις σύμφωνα μέ τήν παρούσα ἀπόφαση καί ἐφαρμόζονται στίς πωλήσεις τους.

2. Οἱ ἐπιχειρήσεις καθίστανται ὑπεύθυνες γιά παραβάσεις τῆς ἀνωτέρω προβλεπομένης ὑποχρεώσεως πού διαπράττονται ἐκ μέρους τῶν ἀμέσων ἐκπροσώπων τους, ὀργανώσεων πωλήσεων ἤ παραγγελιοδόχων.

Ἄρθρο 8

Οἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται στούς τιμοκαταλόγους καί ὅρους πωλήσεως πού καταρτίζονται μετά τήν ἀπόφαση αὐτή καί σ' ὅλους τούς τιμοκαταλόγους καί ὅρους πωλήσεως πού θά ἰσχύουν ἀπό τήν 20ή Αὐγούστου 1954.

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἐξεδόθη κατόπιν διασκέψεως ἀπό τήν Ἀνωτάτη Ἀρχή κατά τήν συνεδρίασή της τῆς 29ης Ἰουλίου 1954.

Γιά τήν Ἀνωτάτη Ἀρχή

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Franz ETZEL